

věty citovaného Šu jen bezvinnému manželci přísluší kromě plného zadostiučinění vše to, co ve satební smlouvě na případ přežití bylo vymíněno (srov. ostatně roh. čís. sb. n. s. 2196).

Dovolání bylo tedy úspěch odepřít.

Výrok o útratách řízení dovolacího spočívá v §§ 41 a 90 c. ř. s. Karel Jelinek.

Kdo svedl ženu pod slibem manželství a odepřel slib dožítí, musí svedené nahraditi škodu i ušlý zisk a lhostejno je při tom, jaké jsou poměry stran a měla-li svedená vůbec naději na provdání. (§ 46 a 1328 o. obč. z.)

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 14./2. 1929 č. R II 195/28 — vrchní soud v Brně Co I 309/27 — krajský soud v Brně Ck VIII 400/26.

Žalobkyně domáhá se náhrady škody za to, že žalovaný ji svedl pod slibem manželství, odepřel však slib splnit.

Procesní soud žalobě vyhověl.

Odvolačísoud toto rozhodnutí potvrdil.

Nejvyšší soud podanému dovolání nevyhověl.

Důvody:

Žalobkyně domáhala se jednak z důvodu zrušení zasnoubení (§ 46 obč. z.) náhrady 3000 Kč, jednak z důvodu svedení pod slibem manželství (§ 1328 obč. z.) náhrady 20.000 Kč, oběma soudy přičteno jí z prvního důvodu 1826 Kč, z druhého důvodu 10.000 Kč. Jde o dva samostatné, na sobě nezávislé nároky, a proto jest posuzovati i přípustnost dovolání v přičtené obou nároků samostatně. Ježto pak v prvním směru sporný předmět, o němž odvolací soud rozhodl, potvrzujícím rozsudkem, nepřevyšuje 2000 Kč, je dovolání v tom směru nepřipustné (třetí odst. § 502 c. ř. s.) a bylo proto odmítnuto (§ 507 c. ř. s.). Tim jsou vyřízeny odstavce 1. až 4. a 7. dovolacího spisu, a jest se dovolacímu soudu zabývat jen odstavci 5. a 6., jež se týkají nároku 10.000 Kč podle § 1328 obč. z. V tom směru uplatňuje dovolatel jen dovolací důvod § 503 č. 4 c. ř. s. Tento není prováděn po zákonu, pokud se dovolatel jeho provedením rozchází s dovolacím zjištěním. Ani pokud je proveden po zákonu, nelze uznati, že by sporná věc posouzena byla v naříkaném rozsudku po právní stránce nesprávně.

Podle § 1328 obč. z. kdo přiměje ženu trestným činem, aby mu dovolila mimomanželskou soulož, má jí nahraditi utrpěnou škodu a ušlý zisk. Bylo zjištěno, že dovolatel svedl žalobkyni pod slibem manželství a že bezdůvodně odepřel dodržení tohoto slibu, dopustil se tedy dovolatel trestného činu podle § 506 tr. z. Proto odvolací soud poznává právem, že žalobkyni přísluší nárok na odškodnění i na úplné zadostiučinění, zejména za zhoršení výhledky na provdání, a není pro rozsah náhrady škody rozhodným, jak se dovolatel, poukazující na to, že je nemajetný, že je zvěrolékařem s platem ročních 12.500 Kč v kraji, kde jest více průmyslu než dobytka, domnívá mylně, jmením svůdcovo, nýbrž rozhoduje škoda, kterou svedená žena utrpěla. Je také lhostejno, zdali žalobkyně měla vůbec kdy valnou naději na provdání a zdali za tímto účelem vyvíjela potřebnou činnost, aby se provdala, lhostejny jsou také rodinné poměry obou stran, neboť není opory v zákoně pro právní názor, že by domnělá beznadějnost žalobkynina provdání, které podle zkušeností života nikdy není u ženy vyloučena, a že by nějaké rodinné poměry zprošťovaly svůdce povinnosti k náhradě škody. Také není opory v zákoně pro právní názor, že by svedená byla povinna za účelem provdání vyvíjeti nějakou činnost, a že by její nečinnost po této stránce rovněž zprošťovala svůdce povinnosti k náhradě škody, rovněž nesejde na tom, zdali, jak se nyní dovolatel snaží dovoditi, jeho známost byla pouze neuváženou studentskou známostí, kterou ani žalobkynina matka nepovažovala za vážnou, jakož i že svedená je starší, nežli dovolatel, nýbrž rozhoduje skutečnost, odvolacím soudem zjištěná, že dovolatel svedl žalobkyni pod slibem manželství a že bezdůvodně odepřel dodržení tohoto slibu.

Pokud jde o výši odškodnění, sdílí a schvaluje dovolací soud správné a zákonitě důvody naříkaného rozsudku, pokud odvolací soud považuje přisouzení odškodnění za přiměřené žalobkynině škodě. ovšem majetkové poměry dovolatele tu nerozhodují, jak odvolací soud poznamenává správně.

Bezodůvodnému dovolání nemohlo tedy býti vyhověno.

Výrok o dovolacích útratách opírá se o §§ 41 a 50 c. ř. s. Karel Jelinek.

Z E D N E

† **Hugo Bilicz.** Dne 10. I. 1930 zemřel po delší zákeřné nemoci ředitel notářské komory pražské. Umrtím jeho utrpěla nejen komora notářská, ale i celý stav notářský ztrátu takměř nenahraditelnou. Zesnulý po 24 let pracoval jak komoře tak ve Spolku notářů čsl. až do únavy. Byl úředníkem co nejvzornějším, vždy úslužný, ke každému přívětivý. Nikdy ne reptal a nikdy si neštěžoval. Byl rádcem zejména mladším našim kolegům a dorostu ve všech otázkách, kdy na něho se obraceli a při tom byl vždy skromný a nenáročný. Byl oddán celým srdcem našemu stavu. Z každého úspěchu stavu našeho se radoval a každý neúspěch těžce nesl. Stav náš neskonale želí jeho předčasného skonu. Čest budiž jeho památce.

Notářská komora Pražská vyžádala si slyšení u nového ministra spravedlnosti pana Dra Meisnera a přednesla mu veškerá přání a stížnosti našeho stavu. Současně předložila mu pamětní spis, vypracovaný podle připomínek, došlých komoře Pražské od ostatních komor českých a moravských. Pan ministr přijal delegaci této komory velice blahosklonně, informoval se obšírně o všech našich požadavcích a slíbil pamětní spis pečlivě prostudovati a svolati na to anketu stavu notářského po případě i stavu advokátního za účelem docílení dohod, zejména pokud se týká některých ustanovení nového notářského řádu, jež prohlásil stav notářský za velice tíživá, ne-li nepřijatelná.

Odbor »Praha« Spolku notářů československých pořádá dne 25. t. m. o 19. hodině obvyklou měsíční schůzi v restauraci »u Šindeláře« Praha II., Václavské náměstí č. 64, v I. poschodí. Podáří se nám získati velice zajímavou a poučnou přednášku našeho šéfredaktora profesora Dra Emila Svobody »O počátcích právní kultury«; přednáška ta bude zajímat také zajisté i ženské kruhy a proto žádáme co nejdůtklivěji všechny kolegy pražské i venkovské, aby na tuto schůzi se dostavili a přivedli sebou také své dámy, aby schůze ta stala se zároveň dostaveníčkem všech našich příslušníků a přátel-skou schůzkou našich příslušníků i jejich dam.

Odbor »Plzeň« spolku notářů československých konal v neděli dne 17. listopadu 1929 v Plzni svoji pravidelnou měsíční schůzi.

Předsedající notář JUDr. Hugo Ebenstereit zahájil schůzi o půl 3. hod. odpolední za potěšitelné účasti jak notářů, tak i kandidátů notářství a to i z míst značně vzdálených.

Týž pak uvítal vřele pana přednášejícího notáře Krajička z Berouna, který s nevšední ochotou vyhověl žádosti odboru naň vznesené, aby ve schůzi referoval »o vedení depositní knihy«. Za veliké pozornosti přítomných upozornil p. referent zejména na nevhodnou formu deníků, podle které zápisy do knihy depositní mají se dít ve chronologickém pořadu a nikoliv podle jednotlivých účtů, jak bylo komorou notářskou navrhováno. Týž upozornil pak dále na nové obtíže a povinnosti, které našemu stavu zavedením této knihy jsou ukládány a na obtíže se řádným vedením této knihy spojené.

Referent odměněn byl za krásnou přednášku hlučným potleskem.

O velkém zájmu, se kterým přednáška p. notáře Krajička byla sledována, svědčila zejména debata, která se po referátu rozvinula. Debata té kromě p. předsedajícího a referenta se zúčastnili zejména pp. notáři: Kepler, Řebík, Dr. Protivenský, Roubal a Dr. Hes. Výsledkem této debaty byl pak návrh p. notáře Řebíka, aby reprezentanti komory se snažili všemi legálními prostředky dosíci odstranění, neb alespoň nutné novelisace nařízení o zavedení depositní knihy.

Schůze byla pak po vyčerpání programu a po rozpravě o některých praktických otázkách, týkajících se projednání pozůstalosti p. předsedajícího o 5. hodině skončena.

Knihy redakci zaslané.

Slovenský rozchod s Maďary roku 1918. Podává se v něm dokumentární výklad o jednání Dra Hodží jménem našeho státu, hrabětem Károlyim a Maďarskou vládou o ústup maďarských vojsk roku 1918 ze Slovenska. Kniha jest velice zajímavá a podává osvětlení o neblahém vpádu maďarských vojsk na Slovensko, tvořící historický doklad poměrů oné doby.